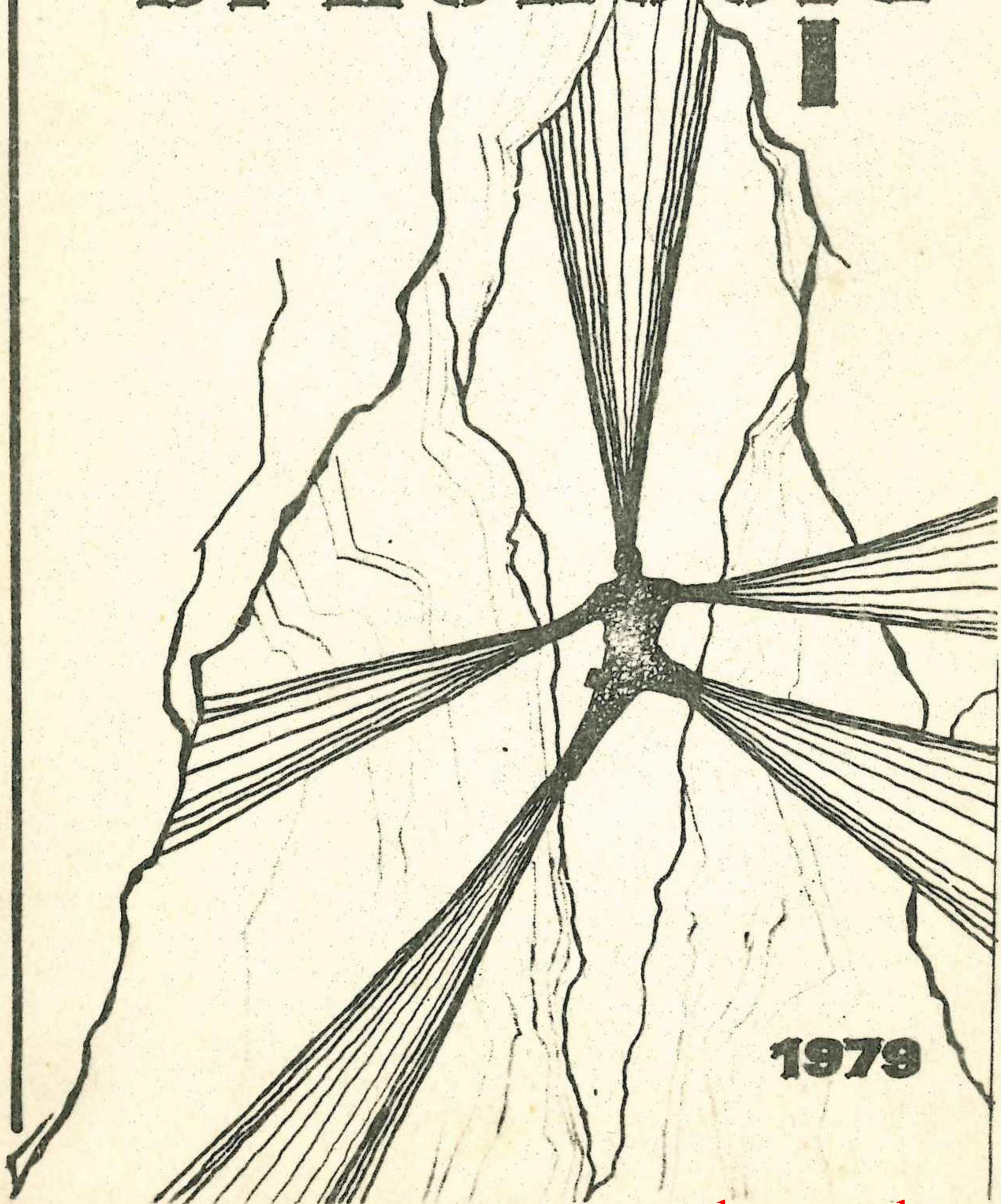

UNIUNEA TINERETULUI COMUNIST — COMITETUL CENTRAL

BIROUL DE TURISM PENTRU TINERET

IBULETIN SPECIOLOGIC

II

PESTERA DE LA CAPTARE - VALEA MINISULUI

Bazinul superior al Rîului Minis străbate formațiunile zonei de sedimentare Reșița - Moldova Nouă, în alcătuirea cărora calcarele au o pondere destul de mare.

Datorită existenței acestor suprafețe de carst puțin cercetate, începînd din anul 1977 cercul de speologie "Focul Viu" din cadrul Biroului de Turism pentru Tineret din București a organizat mai multe expediții, avînd ca obiective explorarea peșterilor și avenelor dintr-un perimetru limitat la nord și est de Valea Minisului, la sud de Valea Nerei și la vest de Valea Beiului.

In vara anului 1978 a fost organizată o tabără internațională la care au participat și speologi de la Clubul C.S.C.22 CACHTICE din Republica Socialistă Cehoslovacă.

O echipă care a avut de cercetat Valea Minisului pe cursul ei superior, a fost atrasă de o depunere de travertin de 20-25 m. grosime de pe versantul drept al acesteia. În aceste depozite de travertin s-au găsit 3 peșteri de peste 10 m. lungime (2233 37 - altitudinea 458 m., 2233/38 altitudine 453 și 2233/35 alt.445). După cartarea lor cercetările au continuat în amonte pe versant, deasupra vechii captări de la Valea Minisului. Cercetările au dus la descoperirea unei peșteri de aproape 1.000 m. lungime.

LOCALIZARE. Peștera de la captare se află în versantul drept al Văii Minisului la km.9,200 de pe drumul național Anina-Bozovici.

Dacă luăm ca punct de reper talvegul Văii Minisului intrarea peșterii o găsim la + 85 m . , cu 60 m. mai sus de izvorul captat.

GEOLOGIE. Zona de sedimentare Regița - Moldova Nouă este formată dintr-o alternanță de aticlinale și sinclinale despărțite prin fracturi majore paralele cu direcția generală NE-SV.

Peștera se găsește în formațiuni de vîrstă Tithonian superior (calcare de Marila) formate din calcare în plăci decimetrice ce alternează cu benzi centimetrice de silexite. Stratul formează ramura estică a sinclinarului Pitulat și are o cădere de 45 grade - 70 grade spre vest .

Peștera este dezvoltată pe un sistem de fracturi orientate pe aliniamentul axului longitudinal al sinclinalului.

HIDROLOGIE. Izvorul de la captarea Valea Minisului are un debit variabil estimat la 100 litri/s ($t. H_2O = + 8,5^{\circ}C$, $t. aer exterior = + 20^{\circ}C$, $pH = 6,5$) , pe seama căruia e pusă depunerea de travertin de pe malul Minisului.

Acest izvor constituie sistemul major de drenare al platoului calcaros numit Padina Ghacul Roșu , al cărui bazin de recepție poate explica acest debit. Datorită debitului ridicat , acest izvor a fost captat și actualmente alimentează colonia Minis și Complexul turistic de la Cabana Cerbul .

DESCRIEREA PESTERII . Peștera începe cu o galerie joasă care dă într-o sală plină de blocuri desprinse din tavan . Peretele din dreapta sălii este un adevărat afloriment , în care se pot observa clar alternantele de calcar cu benzile de silexite. De la această sală tavanul peșterii începe să se ridice și în același timp să apară tot mai multe formațiuni stalactitice și stalagmitice.

Cel mai impresionant punct îl constituie o stalagmită de 2 m. terminată la partea superioară cu un disc. În această porțiune a peșterii multe formațiuni sunt distruse. Misterul distrugerii acestor formațiuni dispare după escavarea unui perete de 3 m., unde se descoperă 3 semnături datează din anul 1857.

Punctul atins după escavarea celor 3 m. constituie începutul coboririi de la nivelul intrării peșterii și pînă la cursul rîului subteran. Galeria coboară la un lac, care la precipitații abundente poate deveni sifon. După traversarea acestuia se ajunge într-o sală ce se continuă cu o galerie bogat confecționată, care numai după cîțiva zeci de metri începe să coboare în trepte. Se ajunge la o bifurcație.

Galeria din dreapta numită "Galeria activului" cu o succiune de trepte (cea mai mare are 7 m.) ne conduce pe buza unui puț cu diametrul de 3 m. în care se găsește un lac. În peretele opus se observă o fereastră prin care se audă zgometul unui curs de apă subteran. Printr-o traversare dificilă a puțului se coboară prin fereastră la cursul subteran, care după numai 15 m. spre amonte se închide într-un sifon. În aval cursul activ se termină tot într-un sifon ce constituie lacul din dreptul puțului.

De la bifurcație, galeria din stînga numită "Galeria lacurilor" este întreruptă de un lac, ușor de traversat, de unde se continuă impresionant de largă (4x4m.), înaintarea este întreruptă de un nou lac, deobicei greu de traversat fără să te uzi chiar cu cizme de cauciuc. Nivelul și numărul de lacuri din această galerie diferă în funcție de factori hidrologici, explorarea peșterii efectuindu-se între 1 - 15 august și 1 - 4 septembrie 1978. După ce lasă o galerie secundară (60 m.) spre stînga ea prezintă

un parcurs descendant de aceeaș secțiune , pînă la întîlnirea cu o galerie înaltă de peste 15 m. și lată de aproape 7 m. plină de blocuri de calcar dispuse aotic sub care se aude zgomotul caracteristic al cursului unei ape. Este al doilea punct și ultimul în care galeria fosilă a peșterii întîlnește cursul activ al rîului subteran.

Spre aval galeria se continuă pe o fisură de 0,40 m. lățime și înaltă de 4-5 m. prin care cu greu ajungi la nivelul rîului . Tot în aval , deasupra fisurii , galeria are o laterală care după numai 6 m. se orientează spre dreapta și se termină după alți cîțiva metri într-un puț imens ce are peretei capitonați cu un amestec de argilă și nisip.

In amonte pe galerie se mai poate înainta încă 70 de metri la capătul cărora se află un lac. Tavanul peșterii coboară și la o distanță de 10 m. de mal acesta intră sub nivelul lacului formind sifonul terminal al peșterii. De pe mal , în dreapta , spre amonte , se intră într-o galerie joasă plină cu argilă aflată deasupra lacului și care coboară printr-un puț de 6 m. în lac la 2 m. înainte de sifon.

Lungimea totală a peșterii este de 961 m. iar diferența de nivel este de - 50 m.

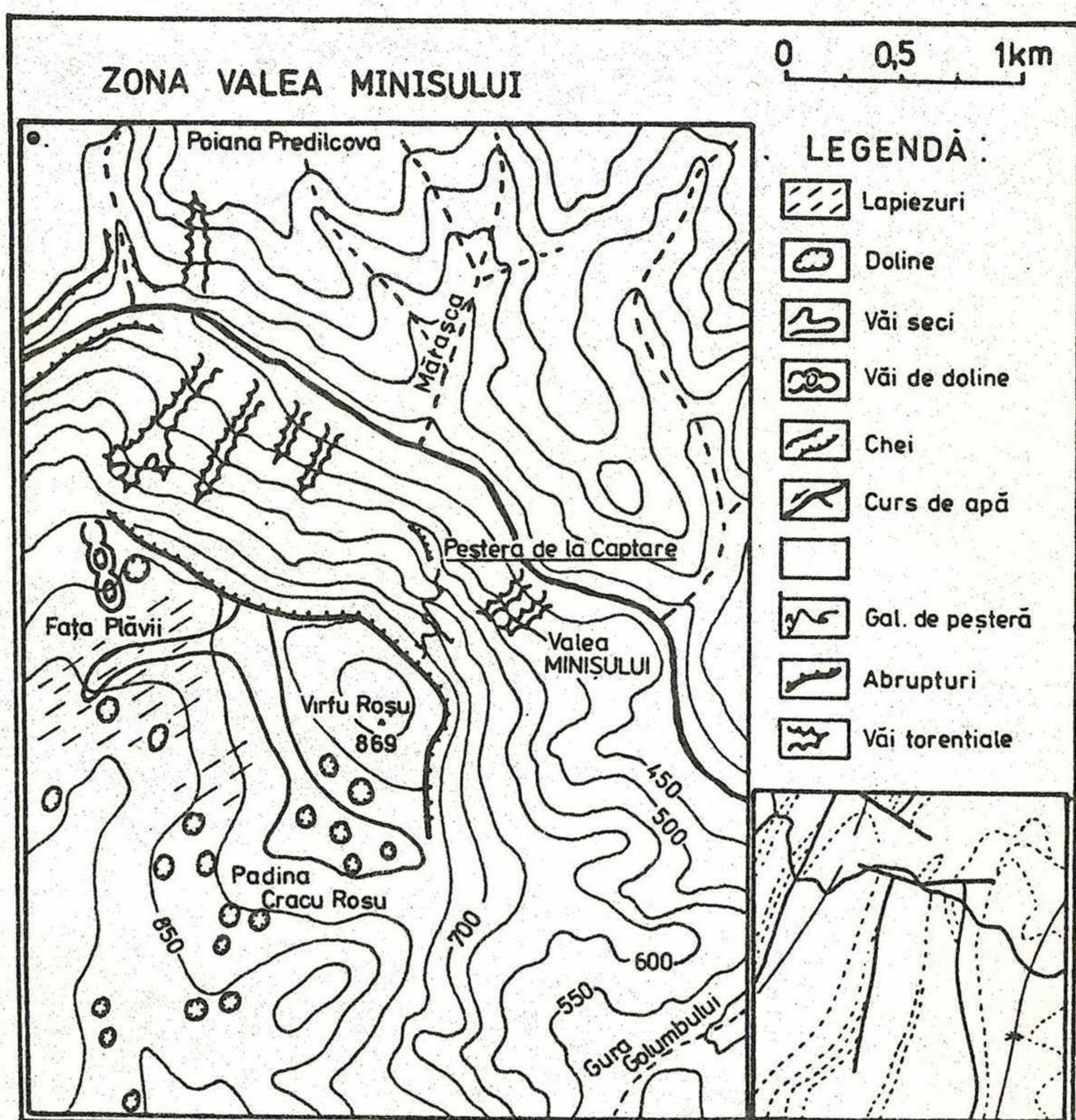
Prin suprapunerea hărții peșterii pe o hartă topografică se poate constata o distanță apreciabilă de la sifonul terminal și pînă sub platoul Padina Cracul Roșu , această constatare dând speranțe pentru viitor ca prin străpungerea sifonului și înaintarea pe direcția principală a fracturii calcarului să se poată depăși cifra de 1.000 m.

Peștera de la Captarea Valea Minigului este una din cele

- 5 -

mai importante realizări ale cercului de speologie "FOCUL VIU"
în tabăra din Munții Aninei pe anul 1978 .

PONTA GEORGE
C.S. FOCUL VIU

Peștera de la Captare

Cartare: C.S. Focul Viu
C.S.Č. 22 Cachtice

